

Referat despre imbracamintea, locuinta si orasele evreilor - a doua parte

Majoritatea evreilor dormeau pe jos, pe paie sau pe rogojini, acoperindu-se cu mantia; clar in casele celor bogati se gaseau si mobile mese, scaune, paturi, cufere pentru pastrat vesela sau hainele.

Casele acestea uneori cu un etaj aveau acoperisul terasat. Pe acest acoperis-terasa se desfasura o parte din activitatea zilnica; aici erau gazduiti oaspetii, si tot aici se dormea in timpul prea calduroaselor nopti de vara. (De aceea acoperisul-terasa era denumit "odaia de vara"). Unele case aveau si cisterne proprii, in care era adunata apa de ploaie care servea si ca apa de baut.

Orasele erau foarte mici. Ierusalimul se intindea pe o suprafata de abia 50 000 m², altele (ca Megiddo, Dabir, etc), chiar pe jumătate. Populatia unui oras era de aproximativ o mie de locuitori. Inghesuiti in 150 - 200 de case. Extrem de rare erau casele de piatra. Cele mai multe orase aveau aspect de asezari parasite, de sate fortificate. Camilele impovarate de marfuri ramineau in afara zidurilor; dar ulitele orasului erau intesate de oi, de capre, de asini.

Poarta orasului poarta cetatii era o constructie sacra, la temelia careia era ingropata (dupa stravechiul obicei canaanean al sacrificiului uman de constructie) o fiinta omeneasca sacrificata (cf. Ad. Lods, E. W. Heaton, etc). In fata portii orasului se afla unicul loc deschis; pietele nu existau, iar strazile erau foarte inguste si sordide.

Pe locul deschis din fata portii orasului negustorii straini isi vindeau marfurile, populatia era chemata aici la adunari; tot aici sfatul batrinilor cetatii tribunalul laic judeca diferitele cauze. Aici era si locul de aplicare a pedepselor, inclusiv executia capitala prin lapidare.